

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-36199 אביהב נ' בנק מזרחי טפחות בעמ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עזריה אלקלעי

התובע רונן אביהב

נגד

הנתבע בנק מזרחי טפחות בע"מ

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
1. בפניי תביעה קטנה שהגיש התובע נגד הנתבע, לתשלום סך 26,000 ₪ בגין משלוח דברי פרסומת לתובע, בניגוד להוראות סעיף 30 א' לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק").
- טענות התובע**
2. לטענת התובע, הנתבע שהינו בנק שלח אליו 26 דברי פרסומת המקדמים את עניינו של הנתבע, אל כתובת דואר אלקטרוני שבבעלותו. התובע צירף לכתב התביעה עותק מדברי הפרסומת.
3. דברי הפרסומת כללו מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד את התובע לרכישת מוצר או שירות, או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת, כאשר התובע לא נתן הסכמתו המפורשת מראש לקבלת דברי הפרסומת.
4. התובע טוען כי ב-12 מתוך 24 דברי הפרסומת לא צוינה המילה "פרסומת" בנושא ההודעה, כנדרש לפי סעיף 30 ה' (1) (א) לחוק.
5. לטענת התובע, הנתבעת הינה חברה ציבורית שהפרה פעמים רבות את הוראות 30 א' לחוק ואף נתבעה על כך בעבר.
6. התובע עותר לחייב את הנתבעת בפיצוי המכסימלי הקבוע בחוק עבור כל דבר פרסומת בסך של 1,000 ₪.
- טענות הנתבע**
7. כתובות המייל שממנה נשלחו דברי הדואר אינם של הבנק הנתבע, אלא של צדדים שלישיים, ולפיכך אין לחייב את הבנק בגין משלוח דברי הדואר, אלא את מי ששלח אותם בפועל.
8. התובע לא הוכיח כי דברי הדואר נשלחו לכתובת מייל שבבעלותו, כמו כן לא יתכן מצב שבו אנשים ינצלו את החוק, ויתעשרו על חשבון הכיס העמוק, למרות שלא נגרם לתובע כל נזק.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-36199 אביהב נ' בנק מזרחי טפחות בעמ

תיק חיצוני:

9. הבנק מפרסם עצמו באמצעות משרדי פרסום, כאשר ההסכם של הבנק מול משרדי הפרסום כולל התניה מפורשת המחייבת את משרדי הפרסום לפעול רק על פי הדין.
10. התובע נתן את הסכמתו למשלוח דברי פרסום דרך הדוא"ל שמצוין בתביעה. הנתבע צירף לכתב ההגנה אישורים שהיו בידיו, כאשר בהתייחס לחלק מדברי הדואר, ציין כי לא עלה בידיו להמציא אישור שכן החברות עמם עבד ואשר הן ששלחו הודעות אלה פשטו את הרגל.
11. להודעות ששוגרו לתובע צורפה הודעה המבהירה את הדרך להסרתו מרשימת התפוצה, אולם חרף הדרך הקלה להסיר עצמו, התובע לא עשה כן.

דיון והכרעה

האם הפרסומים נשלחו לפי הוראות החוק

12. סעיף 30א(ב) לחוק קובע:

"(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).

13. סעיף 30א(ה) לחוק קובע:

"(ה) (1) מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:

(א) היותו דבר פרסומת; המילה "פרסומת" תופיע בתחילת דבר הפרסומת, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית - בכותרת ההודעה;

(ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו;

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-36199 אביהב נ' בנק מזרחי טפחות בעמ

תיק חיצוני:

- 1 (ג) זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד),
2 דרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות
3 העניין, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית - כתובת
4 תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב.
- 5 14. התובע העיד כי לא נתן את הסכמתו למשלוח דברי הפרסום וכי על חלק גדול מדברי הדואר לא
6 נרשמה המילה "פרסומת", וכן, נטען על ידו, כי על חלק מדברי הדואר לא נרשם שם השולח.
- 7 15. התובע צירף טבלה שסומנה ת/1 המפרטת את הפרות החוק ביחס לפרסומים השונים שצורפו
8 לתביעה.
- 9 16. הנתבע זימן עדים המהווים נציגים של 3 מחברות הפרסום ששיגרו חלק מדברי הדואר לתובע.
10 העדים הציגו אישורים שהופקו ממחשביהם של חברות הפרסום, מהם עולה כי מכתובת הדואר
11 האלקטרוני של התובע ניתן אישור למשלוח דברי פרסום בדואר אלקטרוני.
- 12 17. בהתאם לאמור בכתב התביעה דברי הדואר נשלחו מ- 14 כתובות דואר אלקטרוני שונות ולא
13 הובהר לי ע"י הנתבע או ע"י העדים מטעמו אילו דברי דואר נשלחו ע"י מי מהחברות שהעדים
14 ייצגו ולאיזה מהפרסומים שנשלחו מתייחסים האישורים שהוגשו ע"י העדים.
- 15 18. לטענת הנתבע, לא עלה בידו לצרף אישורים המתייחסים לכל דברי הפרסום שכן חלק מהחברות
16 ששיגרו אותם, פשטו את הרגל.
- 17 19. העד מר אבידור, מחברת "קליק טו ווליו", העיד כי שלח פרסומים לתובע לאחר שקיבל אישור
18 אותו הפיק והגיש כחלק מהמסמכים שצירף ושסומנו נ/2. מעיון באישור עולה כי האישור ניתן
19 מכתובת המייל של התובע אגב קבלת קופון לציוד מחנאות.
- 20 20. העד עומרי גונן, מחברת "אימפרשן מדיה", הציג אישור של התובע לקבלת דברי פרסומת, שניתן
21 דרך פרסומת של חברה שמטפלת בפטרת ציפורנים. אישור זה הוגש וסומן נ/3.
- 22 21. העד מר סטיב דוידוב הציג אישור לפיו התובע הסכים לקבל הודעות אגב רכישת חבילת משלוח
23 הודעות טקסט. אישור זה הוגש וסומן כ- נ/4. עד זה אישר כי בפרסומות ששיגר לא צוינה כתובת
24 ושם החברה השולחת.
- 25 22. לאור הוראת סעיף 30א' (ב) (3), לא אוכל לראות את ההסכמות שניתנו ע"י התובע למשלוח דברי
26 פרסום לכל אחת מחברות הפרסום שנציגיהם מסרו עדות, כהסכמה למשלוח דברי פרסום של
27 הבנק הנתבע, באשר, "הסכמת" התובע ניתנה בכל אחד משלושת המקרים, אגב התעניינות
28 ברכישת מוצרים שאין להם דבר וחצי דבר לשירותים הניתנים ע"י הבנק. זאת, הואיל ובהתאם
29 לסעיף סעיף 30א' (ב) (3), על דבר הפרסומת להתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או
30 לשירות במסגרתו נמסרו פרטי הנמען למפרסם.
- 31 23. לפיכך, בניגוד לטענת הנתבע, דברי הפרסומת כולם, בלא יוצא מן הכלל, נשלחו לתובע ללא
32 הסכמתו ובנוסף, בחלק גדול מדברי הפרסום נעדרה המילה "פרסומת" וכן כתובת המפרסם ושמו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-36199 אביהב נ' בנק מזרחי טפחות בעמ

תיק חיצוני:

- 1 24. המסקנה היא, איפא, כי כל 26 דברי הפרסומת נשלחו אל התובע בניגוד להוראות החוק.
2
3 **טענת הנתבע לפיה הוא אינו אחראי לשיגור דברי הפרסום שנשלחו באמצעות משרדי פרסום**
4 **חיצוניים**
5 25. באשר לטענות שהועלו ע"י הנתבע ולפיהן יש לדחות את התביעה נגדו שכן:
6 הוא אינו "המפרסם" מאחר ודברי הפרסום לא שוגרו ע"י הבנק עצמו, אלא ע"י חברות פרסום
7 איתם התקשר; וכן –
8 באשר לטענה כי הבנק לא ידע כי חברות הפרסום אינן נוהגות בהתאם לחוק, ולפיכך הוא אינו
9 אחראי להתנהלותן, שכן בהסכמי ההתקשרות שבין הנתבע לבין חברות הפרסום נקבע כי על
10 חברות הפרסום לפעול לפי החוק;
11 הרי שלא אוכל לקבל טענות אלו.
12 26. בפרק ה"הגדרות" שבסעיף 30א(א) לחוק, נקבע כך:
13 **"מפרסם" - מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות**
14 **לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי**
15 **לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר**
16 **הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר,**
17 **פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד**
18 **או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה."**
19 27. סעיף 30א(י) לחוק קובע:
20 **"(1) שוגר דבר פרסומת בידועין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט**
21 **לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה - פיצויים**
22 **לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת**
23 **שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;**
24 **....**
25 **(5) חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה**
26 **כך בידועין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת;**
27 28. הואיל והתביעה עוסקת בדברי פרסומת שנועדו לפרסם את שירותי הבנק ואת עסקיו, הרי
28 שהנתבע הוא "מפרסם" לפי ההגדרה בחוק.
29 29. כמו כן, החוק קובע חזקה לפיה מפרסם ששיגר דבר הפרסומת בניגוד להוראות החוק עשה זאת
30 בידועין, ומטיל על המפרסם את הנטל לסתור חזקה זו.
31 30. במקרה שבפני טוען הנתבע כי מאחר ששכר את שירותיהן של חברות פרסום לצורך משלוח
32 הפרסומים ומאחר ואלו התחייבו כלפיה בהסכם לפעול לפי חוק, הרי שהוא עצמו פטור מאחריות
33 למשלוח הפרסומים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-36199 אביהב נ' בנק מזרחי טפחות בעמ

תיק חיצוני:

- 1 31. טענה סתמית זו של הנתבע אין בה כדי להרים את נטל ההוכחה המוטל עליו לסתירת חזקת
2 הידיעה. אין מפרסם יכול לרחוץ בניקיון כפיו, רק מאחר ועשה שימוש בשירותיו של צד שלישי
3 לצורך ביצוע הפרסום. על מפרסם להוכיח מה עשה, באופן פוזיטיבי, וכיצד נזהר מלשלוח דברי
4 פרסום המהווים "דואר זבל" לנמענים.
- 5 32. להוכחת טענתו הגיש הנתבע במסגרת הבאת הראיות שתי דוגמאות של התחייבויות שניתנו לבנק
6 ע"י שני מפרסמים (הוגשו וסומנו נ/1 ו-2/נ), ושבהן מתחייבים אותם מפרסמים, שאינם אלו אשר
7 שיגרו את הפרסומים בדיון שבפני, לפעול לפי החוק ולשלוח דיוורים רק לנמענים שנתנו את
8 הסכמתם, כאשר בהתחייבויות אלו נוטלים המפרסמים על עצמם את האחריות לכל פעולה בניגוד
9 לחוק ומתחייבים לשפות את הבנק על נזק שיגרם לו כתוצאה ממשלוח פרסומים בניגוד לחוק.
- 10 33. סבור אני כי אין די במסמכי התחייבות אלו, גם אם היו נחתמים ע"י חברות הפרסום ששלחו את
11 הפרסום מטעם הבנק במקרה שבפני, כדי להרים את נטל ההוכחה המוטל על מפרסם.
- 12 34. כל שיש במסמכים אלו הינו ניסיון הבנק להתנער מאחריות ולגלגל אותה לפתחה של חברת
13 הפרסום. במסמך כגון זה אין אלא ניסיון לצאת כדי חובה, ואין בו כדי לשחרר את ה"מפרסם"
14 מאחריות כלפי התובע אליו שוגרו הפרסומות, אלא לכל היותר להקים לו עילת תביעה נגד חברת
15 הפרסום.
- 16 35. משהטיל המחוקק את נטל ההוכחה על המפרסם, הרי כדי להרים את נטל ההוכחה במקרה של
17 מסירת ביצוע הדיוור לחברת פרסום חיצונית, על המפרסם להקדים ולבדוק בטרם ההתקשרות
18 עם חברת הפרסום, מה עושה אותה חברת פרסום כדי לעמוד בדרישות החוק.
- 19 36. על המפרסם לבדוק כיצד חברת הפרסום מקבלת את הסכמת הנמען למשלוח דבר הפרסום, כיצד
20 היא מפקחת על רשימות הנמענים, לבדוק כי דבר הפרסום עונה לדרישות החוק מבחינה צורנית,
21 כי המילה "פרסומת" מצוינת בכותרת הפרסום, כי כתובת המפרסם רשומה על דבר הפרסום, כי
22 ניתנת לנמען אפשרות לבקש את הסרתו מהרשימה. כן, על המפרסם לבדוק, אילו אמצעי בקרה
23 מפעילה חברת הפרסום, ובאלו כלים היא משתמשת כדי לעמוד בדרישות החוק.
- 24 37. אציין, כי אין מדובר ברשימה סגורה של דרישות או בכללים נוקשים, אולם סבור אני כי חייבת
25 להיעשות על ידי המפרסם בדיקה מוקדמת ברמה סבירה.
- 26 38. במקרה שבפני לא הוכיח הנתבע כי עשה כל בדיקה שהיא מאלו שפרטתי אצל חברות הפרסום
27 שדאגו לדיוור דברי הפרסום. הנתבע אף לא הוכיח כי החתים את חברות הפרסום הרלוונטיות
28 שנציגייהן הוזמנו לעדות על התחייבות כדוגמת זאת שהציג, וכל שעשה הוא, להראות דוגמאות של
29 התחייבות עליהן חתמו חברות פרסום אחרות.
- 30 39. כאמור, הגעתי למסקנה כי אין בכך מספיק כדי להרים את נטל ההוכחה המוטל על המפרסם.
- 31 40. אשר על כן, הבנק לא הרים את נטל ההוכחה המוטל עליו כדי לסתור את החזקה, לפיה שיגר את
32 דברי הפרסומת בניגוד לחוק ביודעין, ומשכך הדבר, המסקנה הינה כי הנתבע הינו המפרסם
33 ששיגר את דברי הפרסום בניגוד לחוק ביודעין.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-36199 אביהב נ' בנק מזרחי טפחות בעמ

תיק חיצוני:

עקרונות הפיצוי

41. בפסיקת בית המשפט העליון נקבעו העקרונות שלפיהם יש לנהוג בעת קביעת פיצוי ביחס למשלוח הודעות "דואר זבל".

42. ברע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון [פורסם בנבו] נקבע:

"כשלעצמי סבורני, כי אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף הפיצוי לדוגמה, אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30(א) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק - 1,000 ש"ח - נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוגי יפר את סעיף 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30(א)(3). הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30(א)(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן - בנסיבות המתאימות - להפחית...בפיצויים מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל עניין משפטי, לנהוג בתום לב), ...עם זאת, אין בדברים אלה כדי למנוע מבתי המשפט, בקביעת גובה הפיצויים שיש לשלם על הפרת סעיף 30א לחוק, לשקלל בין יתר הגורמים גם את העובדה שהמעוול איפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת דברי הפרסומת בקלות יחסית, ...אולם הדגש הוא על האופן בו התנהג המעוול ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו. ...שכן החלה של חובת הקטנת הנזק כפשוטה יכולה להביא לכך שסכום הפיצויים יתאפס כליל, שעה שביט משפט יקבע בעניינו של פלוני כי יכול היה למנוע את הנזק שנגרם לו במאמץ סביר, ועל כן אין מקום לפצותו כלל. ...ברי, כי סעיף 30א לחוק התקשורת מעודד הלכה למעשה הגשת תביעות רבות מכוחו, בקלות יחסית, ואין זה פלא כי יש אשר אולי יראו בכך מקור הכנסה נאה בטרחה מועטה...אולם, אין באמור כמובן כדי לפגוע בשיקול דעתם של בתי המשפט, ככל שימצאו לנכון לקבוע למשל, כי תובע פלוני מייצר תביעות חדשות לבקרים, מה שעל פניו עלול להחשיד בתאוות רווח אישי, ועל כן תתקבל תביעתו בשיעור מופחת..."

43. ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) [פורסם

בנבו] נקבע:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-36199 אביהב נ' בנק מזרחי טפחות בעמ

תיק חיצוני:

1 "להשקפתי, בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה
2 על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם
3 להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות
4 יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתו,
5 מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי
6 במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני
7 סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל,
8 בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את
9 הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת
10 ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר
11 במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות
12 ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי
13 לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל
14 הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול
15 השיקולים שנמנו לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם
16 שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי
17 השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא
18 היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח)
19 כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה
20 התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף
21 הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך. סוג שני של שיקולים
22 ענייני בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות
23 החוק. ...כשמדובר בתביעה אישית לפי סעיף 30א(י) לחוק, סכום הפיצוי
24 שייפסק אינו קשור בנזק שנגרם בפועל, אלא נועד כשלעצמו לתמרץ הגשת
25 תביעות יעילות. במובן זה יש לראות בפיצוי מעין "גמול מיוחד" לתובע
26 המייצג... האם היה מקום להטיל על המשיב נטל להסיר את עצמו מרשימת
27 התפוצה? ...אני שותף לעמדת חברי שאין מקום להכיר בנטל הקטנת נזק
28 לעניין עצם החבות בפיצוי, אולם לטעמי העובדה שהשולח כלל בהודעה
29 אפשרות כאמור אינה צריכה להוות שיקול להפחתת סכום הפיצוי. ...בצד
30 האמור, אין צריך לומר, כי שיקול הדעת של בית המשפט בשאלת הפחתת
31 הפיצוי יופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו."

44. לאור העקרונות אשר הותוו ע"י בית המשפט העליון ובהביאי בחשבון את כל השיקולים הצריכים
לעניין, לרבות את העובדה לפיה נגד הבנק הוגשו עד כה לפחות 8 תביעות בנושא משלוח דואר זבל,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-36199 אביהב נ' בנק מזרחי טפחות בעמ

תיק חיצוני:

- 1 מצאתי לחייב את הנתבע לשלם לתובע פיצוי בסך 750 ₪ לכל דבר פרסומת ובסה"כ סך של 19,500
2 ₪. בנוסף, ישלם הנתבע לתובע הוצאות משפט בסך 2,000 ₪.
3
4 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.
5
6 ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ו, 28 יולי 2016, בהעדר הצדדים.
7

עזריה אלקלעי, שופט

- 8
9
10
11

